KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1987

om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85
(IV/31.735 — Nye Kartofler)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(88/109/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer [1], ændret ved forordning nr. 49 [2],

under henvisning til den begæring i medfør af artikel 2 i forordning nr. 26, som den franske regering indgav den 17. oktober 1985 [3],

efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaterne og hørt de pågældende parter, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFREMSTILLING

I. Procedure

Den 17. oktober 1985 forelagde de franske myndigheder Kommissionen — samtidig med en anmodning om udvidet anvendelse af de regler, der er fastsat af fire regionale økonomiske landbrugsudvalg inden for frugt- og grønsagssektoren — en anmodning om anvendelse af artikel 2 i forordning nr. 26 for så vidt angår de beslutninger angående produktion og afsætning af nye kartofler, som er vedtaget af syv økonomiske udvalg.

II. De franske regler vedrørende frugt- og grønsagssektoren

(1) Som led i landbrugets markedsordninger blev den franske lov af 8. august 1962 vedtaget med det formål at regulere priserne og dirigere produktionen og afsætningen af de pågældende produkter hen til de markeder, hvor der er efterspørgsel.

Den franske stat har med dette mål for øje og under dens tilsyn overladt det til anerkendte producentsammenslutninger og økonomiske udvalg, der er godkendt af landbrugsministeriet, at gennemføre en markedsordning inden for frugt- og grønsagssektoren.

I henhold til artikel 14 i den førnævnte lov kan disse producentsammenslutninger fastsætte regler med henblik på at organisere og koordinere produktionen og afsætningen og med henblik på at regulere priserne, herunder eventuelt ved fastsættelse af en bestemt tilbagetagelsespris.

I henhold til artikel 15 kan anerkendte producentsammenslutninger — med henblik på tilrettelæggelse og koordinering af produktionen og afsætningen — slutte sig sammen i et økonomisk landbrugsudvalg, der dækker en bestemt region.

(2) Ved dekret af 22. november 1962 er der fastsat nærmere regler for anerkendelse af producentsammenslutninger og for godkendelse af økonomiske udvalg, ligesom der også er fastsat regler for den kontrol, som landbrugsministeriet udøver over for disse organer.

a) Ansøgning om anerkendelse af en producentsammenslutning skal indsendes til landbrugsministeriet via vedkommende præfekt, der foretager visse undersøgelser vedrørende den pågældende producentsammenslutning. Ministeren tager stilling til ansøgningen efter indhentet udtalelse fra et nationalt teknisk udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i lov af 8. august 1962.

Anerkendes sammenslutningen er dette ensbetydende med, at også de regler, der er udarbejdet af sammenslutningen, og som er blevet forelagt på forhånd, godkendes.

Landbrugsministeren kan bestemme, at godkendelsen ikke gælder samtlige regler, således at f.eks. visse regler nægtes godkendelse.

[1] EFT nr. 30 af 24. 4. 1962, s. 993/62.
[2] EFT nr. 53 af 1. 7. 1962, s. 1571/62.
[3] Denne begærings indhold i hovedtræk er offentliggjort i EFT i nr. C 159 af 17. 6. 1987, s. 2.

En anerkendt producentsammenslutning kan ikke udarbejde nye regler eller ændre allerede godkendte regler, medmindre landbrugsministeren udtrykkeligt giver sin godkendelse efter indhentet udtalelse fra det nationale tekniske udvalg. Ansøgningen om godkendelse, der fremsendes via vedkommende præfekt, skal være indgivet senest seks uger før den dato, hvor de nye eller ændrede regler ifølge planen skal træde i kraft.

b) Økonomiske landbrugsudvalg samt de af dem udarbejdede regler godkendes efter stort set samme procedure som den, der finder anvendelse over for producentsammenslutninger:

— ansøgningen om godkendelse indsendes til landbrugsministeriet via vedkommende præfekt

— der indhentes udtalelse fra det nationale tekniske udvalg

— der er mulighed for at nægte visse regler godkendelse

— landbrugsministerens godkendelse er nødvendig, når der skal vedtages nye regler.

Endvidere udpeges der til hvert enkelt økonomisk udvalg en ministeriel delegeret, hvis opgave er at fungere som teknisk rådgiver og bistå under bestyrelsens og generalforsamlingens møder. Den af ministeriet delegerede repræsentant kan på stedet konsultere og forlange at få forelagt alle dokumenter m.v. vedrørende de aktiviteter, som landbrugsudvalget eller de organer, der er medlemmer heraf, udfører.

c) Endelig indeholder dekretet bestemmelser om, at de forskellige økonomiske landbrugsudvalg kan slutte sig sammen i en sammenslutning med henblik på én bestemt produktsektor.

(3) Bestemmelserne i hoveddekretet af 22. november 1962 er blevet suppleret med to andre dekreter, der blev vedtaget den 2. august 1963, og som giver producentorganisationerne mulighed for

a) at opkræve bidrag (dekret nr. 63.786),

b) at pålægge sanktioner, dersom reglerne ikke overholdes (dekret nr. 63.767).

(4) Inden for rammerne af de ovenfor under nr. 1 til 3 beskrevne regler:

a) har det franske landbrugsministerium ved ministeriel bekendtgørelse og i henhold til artikel 14 og 15 i lov af 8. august 1962 godkendt:

— Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne (CERAFEL) ved bekendtgørelse af 27. juli 1966,

— CEAFL Languedoc-Roussillon ved bekendtgørelse af 30. december 1966,

— CEAFL Nord de la France og CEAFL Provence ved bekendtgørelse af 4. januar 1967,

— CEAFL Aquitaine ved bekendtgørelse af 6. juli 1965,

— CEAFL Val de Loire ved bekendtgørelse af 10. januar 1967,

— CEAFL Basse-Normandie ved bekendtgørelse af 6. oktober 1971, samt de hertil knyttede producentsammenslutninger.

b) Med hjemmel i artikel 28 i dekret af 22. november 1962 har de ovennævnte syv godkendte økonomiske udvalg sluttet sig sammen i en sammenslutning, Association française des comités économiques agricoles de fruits et légumes (AFCOFEL), hvis vedtægter blev indsendt den 6. juli 1971, og som sikrer koordinationen af de forskellige udvalgs markedsregulerende virksomhed. Nedennævnte økonomiske landbrugsudvalg, som ikke specielt beskæftiger sig med kartoffelsektoren, er også medlemmer af AFCOFEL:

— Det økonomiske landbrugsudvalg for Est de la France og Bourgogne

— Det økonomiske landbrugsudvalg for Île-de-France

— Det økonomiske landbrugsudvalg for Midi-Pyrénées

— Det økonomiske landbrugsudvalg for Rhône-Alpes

— Det økonomiske landbrugsudvalg for Korsika.

III. Regler om sektoren for nye kartofler

Med henblik på at organisere og koordinere produktionen og afsætningen af nye kartofler har de syv pågældende økonomiske udvalg — i løbet af de tre seneste høstår — vedtaget og gennemført følgende regler og beslutninger:

(1) producentsammenlutningernes og de økonomiske udvalgs *vedtægtsmæssige regler,* hvori der pålægges en forpligtelse til udelukkende levering til sammenslutningen for så vidt angår produkter, der skal afsættes, og en forpligtelse til at lade de økonomiske udvalg afsætte produkterne som led i en markedsordning;

(2) *specielle regler,* der i løbet af høståret udarbejdes af de anerkendte økonomiske udvalg. Disse regler, der finder anvendelse på samtlige regionale udvalg, kan inddeles i følgende kategorier:

a) Regler, hvorefter der skal gives meddelelse om forventet høst samt andre oplysninger:

ved begyndelsen af høståret skal der indsendes en opgørelse over tilplantet areal. I løbet af høståret skal der dagligt gives meddelelse om forventet kartoffeloptagning, den stedfundne oplagring den foregående dag og på meddelelsesdagen, samt oplysninger om kartoflernes anvendelsesformål.

b) Regler om kvoter for optagning, hvis størrelse afhænger af markedssituationen og afsætningsmulighederne. Vedrørende produktionen kan der fastsættes retningslinjer med hensyn til læggekartofler og sorter.

c) Regler om sortering, herunder størrelsessortering. En minimumsstørrelse skal overholdes (+ 30 eller + 32 mm).

d) Fastsættelse af en tilbagetagelsespris af en minimumspris.

e) Økonomisk deltagelse:

— til dækning af udgifterne i forbindelse med administration og kontrol

— til dækning af udgifterne i forbindelse med foranstaltninger til indarbejdning af et regionalt kartoffelmærkes image

— til dækning af udgifterne ved forsøgsvirksomhed.

De opkrævede bidrag varierer fra region til region afhængig af, hvilke aktiviteter der udføres, og er således for Aquitaines vedkommende 38 ffr. pr. ton, for Val de Loires vedkommende 40 ffr. pr. ton og for Bretagnes vedkommende 80 ffr. pr. ton (landbrugsudvalget for denne region har på det regionale plan foretaget et særligt salgsfremstød til fordel for produktet).

f) Regler om kontrol.

Producenterne såvel som pakkecentralerne, til hvilke producenterne leverer deres produkter, har pligt til at foretage mærkning på emballagen med angivelse af produktets oprindelse samt med angivelse af, at produktet opfylder de fastlagte forskrifter. (Der kan pålægges sanktioner, dersom der ikke foretages mærkning).

Alle disse regler og beslutninger er blevet godkendt af landbrugsministeren som værende i overensstemmelse med de for frugt- og grønsagssektoren gældende franske regler.

IV. Økonomiske virkninger af gennemførelsen af reglerne om sektoren for nye kartofler

Alle medlemmer af producentsammenslutninger, der er tilsluttet de syv godkendte økonomiske udvalg, skal afsætte deres produktion af nye kartofler på markeder i regionen, som styres af de økonomiske udvalg. På disse markeder koncentreres således dels de pågældende producenters samlede udbud til salg, dels den samlede efterspørgsel fra forhandlere/afsendere, som har adgang til disse markeder.

Prisen fastsættes frit på disse markeder i forhold til udbud og efterspørgsel. Ved produktionsårets begyndelse i første halvdel af maj og indtil udgangen af maj svinger priserne på engrosmarkederne i gennemsnit mellem 4 ffr. og 2 ffr. pr. kg. I de to første uger af juni falder priserne fra 2 ffr. pr. kg til 0,60 ffr. og selv 0,40 ffr. pr. kg.

Visse regler, som fastsættes af de økonomiske udvalg, kan dog have indflydelse på, hvilke mængder der dagligt tilføres disse markeder: fastsættelse af en mindstestørrelse, optagningskvoter, fastsættelse af en tilbagetagelsespris og en daglig minimumsstøttepris. Disse regler anvendes, når der indtræffer et kraftigt fald i noteringerne på udtalte overskudsmarkeder, hvilket generelt sker i juni.

I hele produktionsåret kan der kun afsættes nye kartofler af en størrelse på over 30 eller 32 mm. Fra midt i juni, som er det tidspunkt, hvor der er tendens til overskud i udbuddet, kan mindstestørrelsen forhøjes til 35 mm.

Det er også på det tidspunkt, at der generelt fastlægges begrænsninger for optagning i form af maksimumsmængder pr. hektar.

For endelig at bremse eller endog standse et fald i noteringerne, særlig i forbindelse med salg ved hjælp af hollandsk ur, fastsættes der i tilslutning til disse foranstaltninger en tilbagetagelsespris og en minimumsstøttepris.

Tilbagetagelsesprisen fastsættes undtagen i meget ekstraordinære tilfælde for et produktionsår til langt under produktionsomkostningerne. I 1987 blev tilbagetagelsesprisen for produktionsåret fastsat til 0,48 ffr. pr. kg for Bretagne, som er det største produktionsområde for nye kartofler i Frankrig.

I begyndelsen af juni fastsættes der ligeledes en minimumsstøttepris, der skal bidrage til at hindre et lejlighedsvis fald i markedsnoteringerne. Den fastsættes i første omgang til ca. det dobbelte af tilbagetagelsesprisen og nedsættes derefter i tre eller fire omgange (den 10. juni, den 20. juni, den 30. juni) ved udgangen af juni til niveauet for tilbagetagelsesprisen. Denne gradvise nedsættelse af støtteprisen afspejler i vid udstrækning et fald i produktionsomkostningerne som følge af øget udbytte pr. hektar i løbet af produktionsåret.

I den periode, hvor støtteprisen finder anvendelse, overføres de varer, der ikke kan afsættes til priser over denne mindstepris, til den følgende dags marked, undtagen i ekstraordinære tilfælde, hvor de kan blive overgivet til forarbejdning, foderbrug eller i sidste instans destruktion. Varer, som ikke kan afsættes til priser over tilbagetagelsesprisen, trækkes endeligt tilbage fra markedet og destrueres. De berørte producenter holdes skadesløse for usolgte mængder gennem udbetalinger fra en udligningskasse. I 1987 har ordningen med støttepriser og tilbagetagelsespriser betydet at ca. 1 % af udbuddet er blevet endeligt trukket tilbage fra markedet.

Systemet har således haft til virkning gennem en begrænsning af de mængder, der bringes på markedet, at bremse udbuddet af nye kartofler i de berørte regioner, når dette viser tendens til at blive for rigeligt. Som følge af de specifikke kendetegn ved afsætningen af kartofler samt den beskedne størrelse af støtteprisen, der bl.a. har til formål at imødegå risikoen for lejlighedsvise udsving, som er typiske i forbindelse med salg ved hjælp af hollandsk ur, sker prisdannelsen fortsat normalt på markederne i takt med udbuddet og efterspørgslen. Systemet indebærer i øvrigt ingen hindringer for konkurrencen fra alle andre producenter i EF, som fortsat kan gøre sig fuldstændig gældende på forbrugsmarkederne, eftersom disse producenters udbud på ingen måde påvirkes af de pågældende foranstaltninger.

V. Den økonomiske struktur i sektoren for nye kartofler

Den franske produktion af nye kartofler ligger generelt på over 400 000 tons om året, hvilket udgør ca. 13 % af produktionen i Fællesskabet (3 mio tons).

Den produktion, som kontrolleres af ovennævnte anerkendte producentsammenslutninger og godkendte økonomiske udvalg udgør ca. 250 000 tons. Denne mængde fordeler sig nogenlunde på følgende måde mellem de vigtigste produktionsområder: Bretagne (150 000 tons), Aquitaine (30 til 35 000 tons), Basse Normandie (20 000 tons), Languedoc-Roussillon (15 000 tons), Provence (15 000 tons) og Val de Loire (13 000 tons).

Frankrig importerer årligt ca. 100 000 tons nye kartofler (hovedsageligt fra Marokko, Spanien og Italien) og eksporterer 40 — 60 000 tons hovedsageligt til Storbritannien, Forbundsrepublikken Tyskland og Benelux-landene.

Høståret for nye kartofler begynder i maj og løber indtil udgangen af juli. Priserne er generelt høje i maj og begyndelsen af juni og falder derefter kraftigt fra midten af juni. Ikke blot det store udbud fra lande i Middelhavsområdet (Marokko, Grækenland, Cypern osv.) påvirker priserne ved produktionsårets begyndelse i maj, men også de betydelige lagre af kartofler fra det foregående års høst.

B. RETLIG VURDERING

Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 26 fastsætter, at Traktatens artikel 85, stk. 1, ikke gælder for aftaler, vedtagelser og former for praksis, vedrørende produktion af eller handel med de i Traktatens bilag II anførte varer, som udgør en integrerende del af en national markedsordning.

I. Den franske markedsordning for nye kartofler

(1) *Definition*

Selvom hverken forordning nr. 26 eller Traktaten indeholder nogen officiel definition af nationale eller fælles markedsordninger, findes der dog i Traktaten en række oplysninger, som kan bidrage til at præcisere begrebet. Ifølge bestemmelserne i artikel 43, stk. 3, og artikel 45, stk. 1, afløses den nationale ordning af en fælles ordning, såfremt den for vedkommende produktion yder tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, den indeholder bestemmelser, hvis formål er at sikre producenterne afsætning af deres produktion, og såfremt den sikrer samhandelen inden for Fællesskabet betingelser svarende til dem, der gælder på et nationalt marked.

Målene for den nationale markedsordning svarer således på nationalt plan til målene for den fælles markedsordning på EF-plan, som er angivet i Traktatens artikel 39.

En national markedsordning defineres som en helhed af retsmidler, der underlægger reguleringen af markedet for de pågældende produkter offentlig kontrol, for gennem forøgelse af produktiviteten og bedst mulig anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften, at sikre producenterne en rimelig levestandard, stabilisere markederne og sikre forsyningerne samt rimelige priser for forbrugerne (EF-Domstolen, 10. december 1974 (Charmasson/Økonomi- og Finansministeren 48/74), Sml. 1974, s. 1383).

(2) *Anvendelse*

På grundlag af de franske forskrifter, der er omtalt i pkt. A.II, har landbrugsministeriet overdraget de anerkendte producentsammenslutninger og de godkendte økonomiske udvalg at regulere det franske marked for nye kartofler.

Disse privatretlige organer varetager reguleringen af det pågældende marked på grundlag af de i pkt. A.III opregnede vedtagelser og aftaler. Selvom det overdrages erhvervsorganisationer at realisere de målsætninger, der er anført i de franske forskrifter, dvs. at regulere noteringerne og afpasse produktionen og afsætningen af de pågældende produkter efter markedskravene — hvilket er målsætninger, der svarer til de i Traktatens artikel 39 angivne — må den franske markedsordning for nye kartofler betragtes som en national ordning som omhandlet i artikel 2, i forordning nr. 26, fordi de franske offentlige myndigheder fører tilsyn med såvel oprettelsen af de pågældende erhvervsorganisationer som deres vedtagelser og aftaler.

II. Vedtagelsernes og aftalernes art

De beslutninger, der træffes, og de aftaler, der indgås af de anerkendte producentsammenslutninger og af de godkendte økonomiske udvalg på grundlag af de pågældende franske forskrifter, vedrører produktion og handel med kartofler, som er varer, der er omfattet af bilag II til EØF-Traktaten, og som dermed er omfattet af bestemmelserne i Traktatens artikel 39 til 46.

Disse vedtagelser og aftaler danner grundlag for reguleringen af det pågældende marked: de udgør derfor en integrerende del af den pågældende nationale markedsordning.

Da ovennævnte grundlæggende aftaler og vedtagelser indeholder begrænsninger for produktions- og afsætningsfriheden, vil de kunne være omfattet af EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, hvis de påvirker handelen mellem medlemsstater.

Disse aftaler og vedtagelser, der udgør en integrerende del af den franske nationale markedsordning for nye kartofler, er ikke til hinder for gennemførelse af Traktatens grundprincipper, herunder skabelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen på Fællesmarkedet ikke fordrejes. De udelukker ikke konkurrencen, særlig på priserne (1), mellem producenter og producentsammenslutninger, der deltager i det pågældende system, eller med de øvrige producenter i Fællesskabet, der, som nævnt i pkt. A.IV, fortsætter med at levere deres produkter på samtlige forbrugsmarkeder.

Artikel 85, stk. 1, gælder således ifølge bestemmelserne i artikel 2 i forordning nr. 26 ikke herfor —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 26 erklæres bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, for uanvendelige på de aftaler og beslutninger af den type, der er omhandlet i bilaget, og som er indgået eller truffet af de ligeledes i bilaget nævnte producentsammenslutninger og økonomiske udvalg.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til de i bilaget anførte økonomiske udvalg og producentsammenslutninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1987.

På Kommissionens vegne
Peter SUTHERLAND
Medlem af Kommissionen

(1) EF-Domstolen, 21. 2. 1973 (Continental Can, 5/72, Sml. 1973, s. 215, nr. 24. EF-Domstolen, 25. 10. 1977 (Metro STS, 36/76), Sml. 1977, s. 1875, nr. 21.

BILAG

I. Liste over de i artikel 1 i beslutningen omhandlede regionale økonomiske landbrugsudvalg og producentsammenslutninger

1. Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne (CERAFEL), som har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - SICA de Saint-Pol de Leon
   - SOCOPRIM
   - SYPA
   - Coopérative de agriculteurs de Bretagne
   - Union des coopératives Saint-Pol
   - Syndicat de Pont l'Abbé
   - Union de coopératives Paimpol Tréguier
   - Coopérative la Paimpolaise
   - SIPEFEL
   - APPRM
   - GAARM
   - SICA des producteurs de légumes de Morbihan
2. CEAFL Aquitaine, der har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - Bassin de l'Adour
   - UCOFEL
   - APUCMIN
   - SICOMA
   - UNIPROVEND
   - SICAFEL
3. CEAFL Basse-Normandie, som har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - Coopérative Légumière du Val de Saire
   - Union des producteurs de Légumes du Nord Cotentin
   - Coopérative La Normande.
   - Union des producteurs de Légumes du Nord-Ouest Cotentin
4. CEAFL Val de Loir som har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - Coopérative Agricole des producteurs de pomme de terre de Noirmoutiers
   - Coopérative Maraichère de l'île de Ré
5. CEAFL Languedoc-Roussillon, som har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - Union des coopératives
   - SOPRO
   - Syndicat de Meynes
   - Sica COVIAL
   - Coopérative ARAMON
6. CEAFL Nord de la France, som har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - Essor agricole
   - COPAIXOR
7. CEAFL provence, som har følgende producentsammenslutninger som medlemmer:
   - Syndicat de défense des producteurs de pommes de terre de Chateaurenard
   - SOREP
   - FRUICOPROVENCE
   - Groupement des producteurs du Sud-Est Orange
   - Sica l'Avignonnaise
   - Cavaillon Provence Primeur

II. Med henblik på at organisere og koordinere produktionen og afsætningen af nye kartofler har de syv pågældende økonomiske udvalg og deres medlemmer bestående af producentsammenslutninger i løbet af de tre seneste høstår vedtaget og gennemført følgende regler og beslutninger:

1. Producentsammenslutningernes og de økonomiske udvalgs vedtægtsmæssige regler, hvori der pålægges en forpligtelse til udelukkende levering til sammenslutningen for så vidt angår produkter, der skal afsættes, og en forpligtelse til at lade de økonomiske udvalg afsætte produkterne som led i en markedsordning.
2. Specielle regler, der i løbet af høståret udarbejdes af de anerkendte økonomiske udvalg. Disse regler, der finder anvendelse på samtlige regionale udvalg, kan inddeles i følgende kategorier:

a) Regler, hvorefter der skal gives meddelelse om forventet høst, samt andre oplysninger: Ved begyndelsen af høståret skal der indsendes en opgørelse over tilplantet areal. I løbet af høståret skal der dagligt gives meddelelse om forventet kartoffeloptagning, den stedfundne oplagring den foregående dag og på medelelsesdagen, samt oplysninger om kartoflernes anvendelsesformål.

b) Regler vedrørende kvoter for optagning, hvis størrelse afhænger af markedssituationen og afsætningsmulighederne. Vedrørende produktionen kan der fastsættes retningslinjer med hensyn til læggekartofler og sorter.

c) Regler vedrørende sortering, herunder størrelsessortering. En minimumsstørrelse skal overholdes (+ 30 eller + 32 mm).

d) Fastsættelse af en tilbagetagelsespris og en minimumsdagspris.

e) Økonomisk deltagelse:

— til dækning af udgifterne i forbindelse med administration og kontrol,

— til dækning af udgifterne i forbindelse med foranstaltninger til indarbejdning af et regionalt kartoffelmærkes image,

— til dækning af udgifterne ved forsøgsvirksomhed.

De opkrævede bidrag varierer, fra region til region, afhængig af hvilke aktiviteter der udføres, og er således for Aquitaines vedkommende 38 ffr pr. ton, for Val de Loires vedkommende 40 ffr pr. ton, og for Bretagnes vedkommende 80 ffr pr. ton. (landbrugsudvalget for denne region har på det regionale plan foretaget et særligt salgsfremstød til fordel for produktet).

f) Regler vedrørende kontrol.
Producenterne såvel som pakkecentralerne, til hvilke producenterne leverer deres produkter, har pligt til at foretage mærkning på emballagen med angivelse af produktets oprindelse, samt med angivelse af, at produktet opfylder de fastlagte forskrifter (der kan pålægges sanktioner, dersom der ikke foretages mærkning).

Alle disse regler og beslutninger er blevet godkendt af landbrugsministeren som værende i overensstemmelse med de for frugt- og grønsagssektoren gældende franske regler.

---

koncern, som det måtte